

Dragostea

Chiar toate de le-ai dăru,
Și trupu-acesta spre-a muri,
Nimic nu ești și nu vei fi,
Doar dragostea va dăinui.

Căci toate-n lume s-or sfârși
Și limbile și proorocii
Dar pururea și-n veșnicii
Doar dragostea va dăinui.

De-aceea când ești întristat
Și de-al tău frate supărat
Adu-ți aminte zi de zi,
Doar dragostea va dăinui.

Și-aceasta-ți poate da elan,
Să-l ierți pe-acel ce an de an,
Cuvinte aspre-ți va vorbi
Căci cum e scris și-n al Lui plan
Doar dragostea va dăinui.

La sulițele ce spre tin'
Pe zi ce trece grabnic vin,
Ia-ți haina dragostei din in
Și-aceasta scutul tău va fi
Căci dragostea va dăinui.

Tu iartă, nu te tulbura,
C-așa te-nvață Biblia,
La cel ce haina ți-a luat
Și-obrazul tău ți l-a scuiat,

Întoarce-i bine pentru rău,
Răspunde-i blând omului tău,
Și-astfel, spre Domnu-l vei trezi
Căci dragostea va dăinui.

Celor ce pentru crezu-ți sfânt,
Ți-aduc ocări pe-acest pământ,
Arată-le lumina Lui,
Calea cea sfânt-a Domnului,

Și-ncearcă să îi scoți din foc
Chiar dacă viața ta e-n joc
Și-așa cu dragoste-or veni,
Căci dragostea va dăinui.

De dragoste să-ți fie dar,
Mereu preaplin al tău pahar,
Să se prelingă peste el,
Să poată toți să bea din el,

Și chiar și-atuncea când ți-e greu,
Să nu mai fie al tău eu,
Ci pacea Lui mereu, mereu,
Căci dragostea e DUMNEZEU.

AMIN !

Poet anonim